

Zevende Vlaamse Zangavond

**Rond de piano van
René De Clercq**

**Vrijdag 26 februari 1999 om 20 uur
Ontmoetingscentrum d'Iefte Deerlijk**

Organisatie : Stichting René De Clercq

7de Vlaamse Zangavond

Rond de piano van René De Clercq

26 februari 1999 om 20 uur in d'Ieffe Deerlijk

DEEL I

1. Vlaamse Kermis	Samenzang
2. O Mijn Kempen	Samenzang
3. Ik Jeune mi daarin	Koor Senioren Bekaert
Goedendag	Koor Senioren Bekaert
4. Moederke alleen	Samenzang
5. Beiaardlied	Samenzang
6. Ik kan u niet vergeten	Solo
7. Duitse Hoornen	Samenzang
8. Medley van oude liederen	Samenzang
9. Diogenes	Koor en Samenzang
10. Klompenliedeke	Samenzang
11. Een Meisje van Scheveningen	Solo
12. Oude Koppel	Samenzang
13. Het lied der Vlamingen	Samenzang
14. Daar is maar één Land	Samenzang

DEEL II

15. Tineken van Heule	Samenzang
16. Laat ons, Liefste, samen varen	Samenzang
17. Mijn zoetlief was	Solo
18. De Bietebauw	Solo en Samenzang
19. Het Loze Vissertje	Samenzang
20. Ach mijn Bietje	Koor Senioren Bekaert
Mietje	Koor Senioren Bekaert
21. Medley van oude liederen	Samenzang
22. Van 't Kosterken	Duo
23. De Gilde viert	Samenzang
24. Het Schrijverke	Solo en Samenzang
25. Mijn kleen, kleen Dochterke	Samenzang
26. Hemelhuis	Koor en Samenzang
27. Lied van het Vlas	Samenzang

Presentatie
Pianobegeleiding
Dirigent
Solisten

Koor
Gelegenheidskoor
Begeleiding gelegenheidskoor
Muziekpartituren

Jan Dhaluin
Hugo De Backer
Monique Naessens
Monique Naessens
Paul Vandebuërie
Carine Viaene
Sint-Cecilia Deerlijk o.l.v. Monique Naessens
Senioren Bekaert o.l.v. Gilbert Biesbrouck
Josée Himpe
André Van Ryckeghem

Vlaamse Kermis

Tekst en melodie: René De Clercq

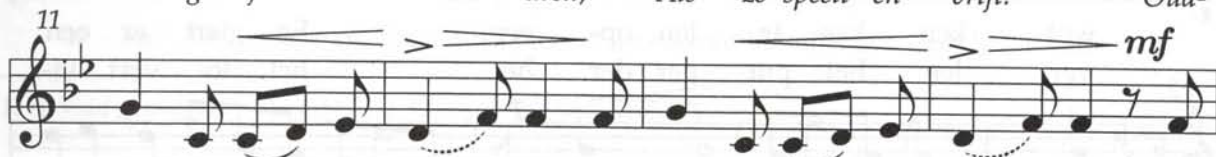
Met blijde kracht.

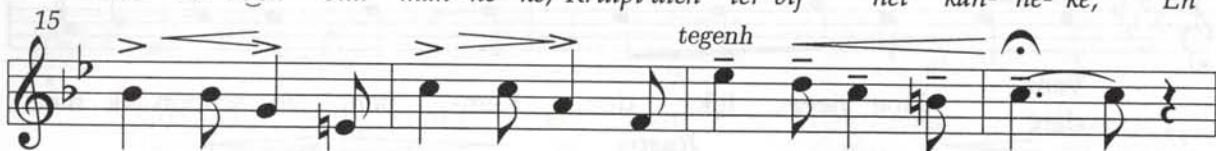
1. Be- zem uit! 't Is ker- mis! Knech-ten, mei-den, vrou-wen, mans
2. Zon- der wuf- te poe- ders, Zon- der val- se lok in 'thaar,
3. Ke- relskloek als ei- ken, Roo- deguit en brui- ne kwant,
4. Trouwt en kweekt ge kin- dren, Wordt ge van den ou- den tijd,

Heel de bon- te zwerm is Lus- tig aan den dans. Een
Schoon ge- lijk uw moe- ders O- ver der- tig jaar? Mijn
Tre- den voor en rei- ken Kluch- tig u de hand. Nu
Komt geen jonk- heid hin- dren, Als ze speelt en vrijt. Oud-

an- der groep aan ta- fel, Eet vis en worst en wa- fel. Oud
blon- de ron- de deer- nen, Blau- we oo- gen lijk lan- teer- nen! Een
dra- ven lijk de veu- lens! Nu draai- en lijk de meu- lens! Tot-
moe- der- kee- n oud man- ne- ke, Kruipt dich- ter bij het kan- ne- ke, En

wijf- je schinkt, Oud vent- je drinkt, Oud lied- je deunt en klinkt:
mond be- roosd, Een wang, die bloost, Een borst, die zucht- jes loost!
dat ge hijgt, Ter ne- der zijgt, En war- me kus- sen krijgt.
drinkt ver- heugd Op al dat deugt, Op ou- deen jon- ge jeugd.

Refrein: Niets zoo leu- tig, fraai en fris, Als be- zem-boe- re- ker- re- mis!

Niets zoo leu- tig, fraai en fris, Als't Vlaam- se le- ven is!

O mijn Kempen

E. De Ridder — A. Preud'homme

1. Geen land ook ter we-reld hoe schoon of hoe rijk is 't land van mijn
2. Hier ma- lende mo-lens de rust o-ver 't land Ver-do- lende

har- te mijn hei-mat ge- lijk. Hier zaai- den onshan- den en groeit er ons
we- gels in 't stui- ven- de zand. Hier heer- sen de vlak- ten en rui- selt ons

brood, hier vin- den wie gin- gen de rust in de dood, hier sta- p'len de
lied, be- klem- men geen ver- ten het vrij- e ver- schiet. Het goud van geen

wol- ken kas- te- len op- een. En giert er een
ver- ten het pur- per der hei, het to- vert vi-

Noord- zee heur wind om ons heen. Hier ju- belt de zo- mer in hei- de en
sioe- nen van wel- lust in mij. Van den- nen en ber- ken, van ber- ken en

ven: Hoe heer- lijk de Kem- pen, zo schoon ik niets
den, *mf* *Rustig*

ken. O mijn Kem- pen, ja mijn Kem- pen! O mijn

e- nig hei- mat- land. En waar- voor een vlam van

lief- de eeu- wig in mijn har- te brandt.

Ik jeune mi daarin

G. Gezelle — 1ste deel: Volksmelodie
2de deel: R. Gesquière

Opgewekt

Ik jeune¹ mi² daarin, ik jeu-ne mi daaran als ik een lied-je mag

le - ren³, Ik jeune mi daarin, ik jeune mi daaran als ik het lie-de-ke

Einde

kan. Ik jeune¹ mi² daarin, ik jeune mi daaran als ik een liedje mag

14 le - ren³, Ik jeune mi daarin, ik jeune mi daaran als ik het liedje kan.

1. ik vind genoeg — 2. mij — 3. Oorspronkelijk "dichten".

Goedendag

G. Gezelle — Jef Van Hoof

Gaande beweging

"Goe-den - dag!" klinkt eer - en vriend - lijk, 't Vlaamse
"Goe-den - dag!" dat ge - ve God u! zei men
"Goe-den - dag!" dat woord des vre - den, 't woord der
"Goe-den - dag!" dat wordt een wa - pen en hij
"Goe-den - dag!" dat woord heeft Frank - rijk eens te

groetwoord hier en daar, Of 't een groot man of 't een
eer - tijds vroom ge - zind, En het kind zei 't zij - nen¹
vriendschap o - ver - al, Maar wee hem die 't kreupel -
voegt bij raad en daad 't Altijd moe - dig Vla - mings -
Kort - rijk wel ge - leerd³ En de Frans bijt nog zijn

kleen is, of 't de Ko - ning zel - ve waar'.
va - der en de va - der 't zij - nen kind.
her - tig² tot den Vla - ming zeg - gen zal!
her - te, dat naar recht en vrij - heid staat!
kne - vels⁴, Als gein 't Vlaams hem sa - lu - eert.

1. aan zijnen — 2. vals van hart — 3. op de Groeningekouter waar de "goedendag", als wapen een belangrijke rol speelde — 4. geeft nog teken van spijt.

Moederke alleen

R. De Clercq - E. Hullebroeck

p

1. Wie zal er ons kin- de- ke dou- wen, En
 2. Wie zal naar ons kin- de- ke kij- ken, Dien
 3. Wie zou voor ons kin- de- ke der- ven, Haar

4 doet het zijn moe- der- ken niet? Wie
 bleu- zen- den stou- ten ka- poen? Wie
 laat- ste krui- mel- ken brood? Wie

6 zal er zijn de- ken- tjes vou- wen, Dat
 zal er zijn hem- de- kes strij- ken, Zijn
 zou er, wie zou er voor ster- ven, En

8 'tschaars door een hol- le- ken ziet?
 haar- ken in krul- le- kes doen?
 la- chen op kind en op dood?

10 *mf* *pp*
 Klei- ne, klei- ne, moe- der- keal- leen, Douw, douw, douw, de- ri-

13 *mf*
 dei- ne, Klei- ne, klei- ne, moe- der- keal- leen,

16 *pp*
 Kan van uw wieg- ske niet scheën.

Beiaardlied.

J. De Geyter - P. Benoit

mf

1. Dan mocht de bei- aard spe- len van
 2. Dan schiept gij op- ge- to- gen tot
 3. Dan liet gij uw ron- de- len en
 4. Dan spreid- det gij voor d'o- gen uw

5 al uw to- ren- tran- sen, dan mocht de grijs- heid
 prin- sen, Vlaam- se- ste- den! die on- der ze- ge-
 kan- ten ge- vels glan- zen, dan hieldt gij land- ju-
 vrij- heid, kunst en ze- den: op al- len mocht gij

8 kwe- len, dan mocht de jonk- heid dan
 bo- gen op ze- ge- wa- gens re-
 we- len, dan vlocht gij lau- wer- krans-
 bo- gen, om al- len werdt g'aan- be-

11 sen. Dan mocht de jonk- heid dan- sen.
 den. Op ze- ge- wa- gens re- den.
 sen. Dan vlocht gij lau- wer- kran- sen.
 den. Om al- len werdt g'aan- be- den.

Ik kan u niet vergeten

René De Clercq – Renaat Veremans

Zeer innig p

Ik kan U niet ver - ge - ten, Mijn sim - pel lan - de - kij, bij

men - sen die veel we - ten, veel heb - ben en veel zijn! Ik

heb U nooit ver - lo - ren ui de'o - gen van mijn ziel, mijn

dorp - ke en mijn to - ren en va - ders zin - gend wiel. *pp* Dat

zin - gend wiel van va - der, het bracht met staag ge - ruis den

rij - ken a - vond na - der en 't brui - ne brood in huis.

f Draait door mijn zang bij tij - den een har - de ron - ken

32 rond, Het maakt in lust en lij - den mijn ar - men trots ge - zond.

De Duitse Hoornen

Tekst en melodie: René De Clercq

Allegro mf

1. Hoort gij de Duit - se hoor - nen toe - ten? Hoort gij de
2. Heup - jes wie - gend voor - uit ge - tre - den, Jan naar
3. Zou men niet mo - gen een glaas - je drin - ken? Heeft men daar -
4. Zie maar die oud - jes la - chen, lon - ken, Za - ten niet
5. Eer de pij - pers en hoor - nen zwij - gen, Gaan de

pij - pers in 'tge - hucht? Werpt nu de klom - pen van de
Jel - le, Trien naar Pier! Vat u - we maat - jes om de
om den drank in 'thoofd? Zou men niet mo - gen een meis - je
al - tijd zoo ge - rust; Heb - ben ge - danst en ook ge -
pa - ren niet uit - een. Hup sa, die geen lief kan

f

voe - ten, Werpt nu de voe - ten in de lucht
le - den, Draait en zwaait in hup - sen zwier.
win - ken? Heeft men daar - om den trouw be - loofd? Jon - gens en
dron - ken, Heb - ben ge - vrijd en ook ge - kust.
krij - gen, Moet maar dan - sen op een been.

11 meis - jes, Meis - jes en jon - gens, Jon - gens en

13 meis - jes { 1. van 'tge - hucht!
2. van ple - zier!
3. hoofd bij hoofd! } Jon - gens en meis - jes, Meis - jes en
4. jeugd is lust!
5. nog niet scheën!

16 jon - gens, Jon - gens en meis - jes { 1. van 'tge - hucht!
2. van ple - zier!
3. hoofd bij hoofd!
4. jeugd is lust!
5. nog niet scheën!

Medley van oude liederen

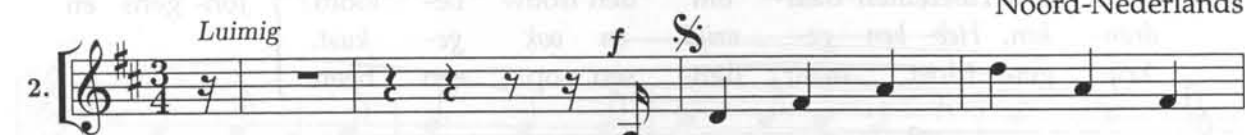
Zuid-Nederlands

Blij en vrolijk

1. *Wij zijn al bij - een, Al goe ka - dul-letjes, al goe ka - dul-len; Wij zijn*
al bij - een, Al goe ka - dul-le-tjes groot en klein. Zou me nie
meugen e pint - je drin - ken, Zonder daar - om e dronkaard te zijn?
Zou me nie meugen e tu - tje ne - men, Zonder daarom e dief te zijn?

Noord-Nederlands

Luimig

2. *De boer had maar e - nen schoen,*
De boer had maar e - ne vrouw,
Wei - nig ge - noeg, genoeg, genoeg. De boer had maar e - nen schoen,
Meer dan ge - noeg, genoeg, genoeg. De boer had maar e - ne vrouw,
Wei - nig ge - noeg. Een schoen zon - der hak er an: De
meer dan ge - noeg. Een vrouw met een kop er op, De
boer is geen e - del - man, Een schoen zon - der hak er an: De
boer had een reu - zen - strop, Een vrouw met een kop er op, De
boer die is geen e - del - man! De
boer die had een reu - zen - strop.

Oud-Nederlands - 17e eeuw

Rustig

3. *Ik zag Ce-ci - lia ko - men Langs e - nen wa - ter - kant. Ik*
zag Ce-ci - lia ko - men Met bloem' kens in haar hand. Zij zag naar ha - ren
her - der, Den her-der Flo-ri - aan, Die ook zijn schaapkens weid - de
Langs dezelf - de baan. Ce - ci - li - a ging zin - gen; Haar hart docht haar t'ont-
sprin - gen. Dit hoor - de ha - ren her - der, Hij kwam bij haar ter -
stond En kus-te zijn Ce - ci - li - a Aan ha - ren ro - den mond.

Zuid-Nederlands

Matig, niet te snel

4. *1. Al die daar zegt: "de reus die komt, de reus die*
tap van 't bes - te bier, van 't bes - te
komt." Zij liegen er om. Ke - re weer - om, Reus-ken, Reus-ken, ke-re weer-
bier. De Reus is hier.
1. ze - gom
om, Reu - ze - gom!
2. Sa, moe-der, gom!

1. Wel An - ne - ma - rie - ke, waar gaat gij naar
2. Wel An - ne - ma - rie - ke, hebt gij er geen

toe? Wel An - ne - ma - rie - ke, waar gaat gij naar toe? "k ga naar de
lief? Wel An - ne - ma - rie - ke, hebt gij er geen lief? "k Heb er niet

bui - ten al bij de sol - da - ten!" Hop - sa - sa, fal - la - la, An - ne - ma -
één, maar 'k heb er wel ze - ven!"

rie! fal - la - la, An - ne - ma - rie!

Daar was e wuf die spon, Daar was e wuf die
Dat wuf had e - nen man, Dat wuf had e - nen

spon, Al op een hou - ten spin - newiel; Daar was geen toortel - tje
man, Des Zon - dags heet hij Pie - ter, En des Maan - dags heet hij

aan. Vi - va la pe - per - bus - se. Vi - ve la spa, Tra la la
Jan.

la, Gi - ze - ga - ze goe - ze, Ron flon floe - ze, Tra - de - ra - de - ra.

1. "Zeg kwezel-ken, wil-de gij dan - sen? Ik
2. "Zeg kwe-zel-ken, wil-de gij dan - sen? Ik

"Zeg kwe - - zel - - ken," "Zeg

zal u ge-ven een ei." "Wel neen ik" zei dat kwe - zelken, "Van
zal u ge-ven een man!" "Wel ja ik" zei dat kwe - zel-ken, "k zal

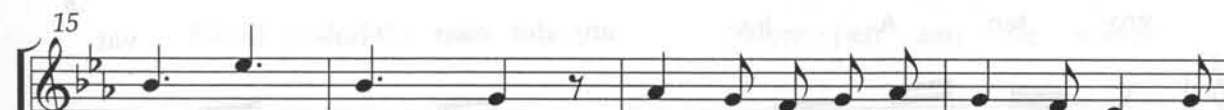
kwe - zel - - ken," "Wel neen ik," zei dat

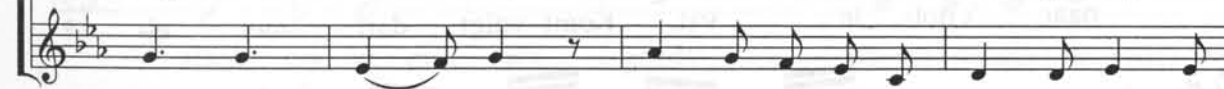
dan - sen ben ik vrij. 'k En kan niet dan - sen, 'k en
dan - sen al wat ik kan. Ik kan wel dan - sen, Ik

kwe - zel - - ken.

mag niet dan - sen; Dan - sen is on - ze re - gel niet, Be -
mag wel dan - sen; Dan - sen is on - ze re - gel wel, Be -

gijn - tjes of kwe - zel - kens dan - - sen niet."
gijn - tjes of kwe - zel - kens dan - - sen wel."

Diogenes

W. G. van Fockenbroch – René De Clercq

Allegretto.

1. Di- o- ge- nes, de wij- ze die woon- de in een
2. De gro- te A- lex- an- der sprak te- gen Di- o-

vat. Hier uit kan men be- wij- zen dat wijs- heid woont in
geen: In dien ik was een an- der 'k wenste in uw plaats te

't nat. In- dien gij dan de wijs- heid mint in 't vaat- je
treën. Wordt ons hier dan niet klaar ver- toond dat in het vat de

gij die vindt. Komt volgt dan met el- kan- der den
wijs- heid woont.

gro- ten A- lex- an- der naar 't hol- le vat

naar 't hol- le vat. Komt volgt dan met el-

kan- der den gro- ten A- lex- an- der naar

't hol- le vat 1. Waar Di- o- geen in zat
2. En houdt u bij het nat.

Klompensliedje

René De Clercq – E. Hullebroeck

1. Kap ik mijn wil - gen - blok - jes,
2. Glad om er in te slie - ren;
3. Lij - ken ze plomp en po - ver,
4. Bakt u de vorst op 't wa - ter
5. Kin - de - ren van de bui - ten,

Pa - renwijs uit den boom, 'k Zie ze'onder broeks of
Licht om er mee te gaan; Hol om er in te
Leer - ze-kens gaan niet voor. Aan! En de stop - pels
Koe - ken van zijn fat - soen, Niets, om te glij - den,
Klom - pe-kens bruin van rook! Op! Als de leers - kens

rok - jes, Ha - pe-rend aan den zoom.
tie - ren; Hard om er mee te slaan!
o - ver! Uit! En de be - ken door!
Gaaf er bo - ven een hou - ten schoen.
slui - ten, Slui - ten de klomp - kens ook!

p Klom - pen aan de voet, klom - pen aan de voet,

staat on - ze guit - jes goed! Klompen aan de voet,

klompen aan de voet, staat on - ze guit - jes goed!

Een Meisje van Scheveningen

Oud lied

1. Een meis-je dat van Sche-ve-nin-gen
 2. Zij riep ge-wis: "Wie koopt er mijn
 3. Een heer die door zijn ven-ster-ken
 4. Zo werd zij rijk in kor-ten

5
 kwam, san-ge-jo! Een meis-je dat van Sche-ve-nin-gen
 vis?" san-ge-jo! Zij riep ge-wis: "Wie koopt er mijn
 lag, san-ge-jo! Een heer die door zijn ven-ster-ken
 tijd, san-ge-jo! Zo werd zij rijk in kor-ten

7
 kwam, san-ge-jo! Die was voor-waar met haar vis-jes be-
 vis?" san-ge-jo! "k Heb rog-en vloot die nog le-ven-dig
 lag, san-ge-jo! Hij knik-te 't meis-je een goe-den
 tijd, san-ge-jo! Zo-dat zij nu in een koets-ken

9
 laân is". Met de rik-ken en de klik-ken en de
 dag. rijdt.

11
 lo-to, Sin-ge san-ge jo-to. Mie ver-koopt de

13
 kan-de-laar, Sin--san-ge jo!

Oude Koppel

Tekst en melodie van René De Clercq

Niet te vlug en licht. *p* vertellend.

1. Wel neen, een ro-zen- rui-ker Dat's
 2. Toen gij mij leer-det ken-nen, Toen
 3. Uw Tre-ze-ken, mijn San-der Zijn

6
 voor de jon-ge, Jan. Wat kof-fie en wat
 was ik al be-kanst.¹ Doch, weet-je't bij de
 in den he-mel ginds Zoo-lan-ge bij mal-

9 *mf*
 sui-ker, Dat past ons be-ter, man. Daar-op een drop-pel²
 den-nen Heb ik met u ge-danst. Hoe sto-ven daar de
 ken-der Als wij op aar-de, sinds. Hoe of ze gin-der

13 *f*
 kla-re. } Schink, drink, mijn Jan schink, drink. En
 pa-ren!
 va-ren!

16 *mf* in tijdmaat
 ve-le, ve-le ja-ren! Ve-le ja-ren! —

(¹) bekanst zijn = goede kans gekregen hebben, een vrijer hebben.

(²) borrel

Het Lied der Vlamingen

E. Hiel - P. Benoit

1. Waar Maas en Schel- de vloei- en de Noord-zee
 2. Daar stij- gen uit 't ver- le- den de Geus en
 3. O Ne- der- land, o vrij- heid, gij a- delt

bruist en stormt; waar vred' en kun- sten bloei-
 Klau- waert op; zij heb- ben stout ge- stre-
 ons ge- voelt: wij zwe- ren ook met blij-

en, de Vrij- heid man- nen vormt; waar vel- den,
 den, ver- plet den vreem- den kop, hun goed, hun
 heid, uw toe- komst is ons doel. Wij zul- len,

wou- den, wei- den als gaar- den rijk be-plant, de
 bloed, hun le- ven, met mild heid steeds ver- pand, om
 jon- ge scha- ren, steeds on- zen plicht ge- stand, met

weel- d'en vreugd ver- sprei- den; daar is daar
 ons te kun- nen ge- ven het vrij- e,
 hand en hart be- wa- ren, het hei- lig,

is ons Va- der- land, daar is ons va- der- land.
 vrij- e va- der- land, het vrij- e va- der- land.
 hei- lig va- der- land, het hei- lig va- der- land.

Daar is maar één Land

Tekst en melodie: René De Clercq

Met bezieling. $\frac{3}{4}$ mf

1. Daar is maar één land dat mijn
 2. Daar is maar één land dat mijn
 3. Daar is maar één land dat mijn

land kan zijn. Daar rukt niet de
 land kan zijn. Daar is maar één
 land kan zijn. Het groeit naar de

Rho- ne, daar stroomt niet de Rijn; Daar vloeit maar de
 vreugd, daar is maar één pijn; Daar is maar één
 daad en die daad is mijn. Het wordt in de

Leye en de Schel- de die brandt, Daar
 lief- de, daar is maar één haat, Daar
 we- reld veel of niets, Daar

is maar één Vlaan- dren, 't is mijn land!
 is maar één Vlaan- dren, en 't ver- gaat.
 is maar één Vlaan- dren, en 't is Dietsch!

Tineken van Heule

Vrolijk en guitig.

René De Clercq - Emiel Hullebroeck

p (♩ = 72.)

1. Ti- ne- ken van Heu- le, ons maart- je, Kan wer- ken ge- lijk een
 2. Ti- ne- ken heeft geld noch goed- je, Noch lan- de- ke, noch pan- de- ke, noch
 3. Ti- ne- ken, van Heu- le, mijn min- ne- ken. Op, u staat mijn zoet- ste

4
 paard- je, Kan mel- ken, kan mes- ten, Kan schu- ren ge- lijk de
 koet- je, Noch huis- je, noch kruis- je, Noch een lap- pe- ken voor op mijn
 8 zin- ne- ken, U lust ik, u kust ik, Op uw har- te- ken bouw en

11
 bes- ten, Ti- ne- ken van Heu- le, ons maart- je, Staat
 buis- je, Ti- ne- ken heeft geld noch goed- je, Maar een
 rust ik. Ti- ne- ken van Heu- le, mijn min- ne- ken. Mijn

14
 hoog in de gunst van mijn vaart- je, En als moe- der- ken haar prijst, Dat mijn
 he- mel is haar la- chen en haar groet- je, Als ze trip- pelt naar de bron, Met haar
 14 poe- ze- lig dub- bel kin- ne- ken. Leg uw han- de- ke in de mijn, En een
 weinig vertragen.

17
 zus- ter er om krijscht, Dan lach ik een beet- je in mijn baard- je!
 em- mer in de zon, En haar klom- pe- ken vast aan haar voet- je:
 17 brui- loft zal het zijn, Van een boer en een schoon boe- rin- ne- ken:
 tijdmaat

19
 Lie- ver dan een visch die in een goud- zee zwemt,
 19

22
 Lie- ver dan een vo- gel die geen spa- ren kent, Lie- ver dan een freu- le,
 22

25
 Ti- ne- ken van Heu- le, Ti- ne- ken ons maart- jen in zijn hemd!
 25

27
 Lie- ver dan een visch die in een goud- zee zwemt,
 27

30
 Lie- ver dan een vo- gel die geen spa- ren kent, Lie- ver dan een freu- le,
 30

Ti- ne- ken van Heu- le, Ti- ne- ken ons maart- jen in zijn hemd!

Laat ons liefste samen varen

B. Peleman - A. Preud-homme

mf

1. Kent gij, lief, de die- pe wa- tren van mijn scho- ne Schel- de-
 2. Kent gij, lief, de groe- ne dij- ken met het glan- zend gra- zend
 3. Zaagt gij, lief, de sloe- pen va- ren zei- lend door mijn Schel- de-

4
 land, waar de gol- ven lich- tend kla- tren, waar de
 vee, waar de gol- ven schui- mend wij- ken, voor de
 land in den glans der no- te- la- ren, bloei- end

7
 he- mel o- pen- brandt? Dag en nacht wou 'k er ver-
 wek- roep van de zee? Dro- mend bij de wil- gen-
 langs de wa- ter- kant? Zon en maan gaan door de

10
 wij- len met u, lief- ste, aan mijn zij,
 tron- ken heb 'k er steeds aan u ge- dacht,
 wol- ken, goud en zil- v'rig ruist er 't riet

13
 lijk de sloe- pen zacht- jes zei- len op het dei- nen van de
 wijl de wa- ter- le- lies blon- ken in den zui- v' ren zo- mer-
 en in 't diepst der wa- ter- kol- ken zingt de vloed zijn to- ver-

16
 tij!
 nacht! Laat ons, lief- ste, sa- men va- ren door mijn
 lied!

19
 scho- ne Schel- de- land, met wat bloem- kens in uw

22
 ha- ren: bloem kens van den wa- ter- kant

Mijn Zoetlief

Van Brabant - A. Preud'homme

mp

1. Mijn zoet - lief was een we - ver - kijns dat
 2. Die we - ver op een mor - gen sprak: "O
 3. Dat we - ver - kijns kwam toen ter - stond en

weef - de vroeg en laat. Dat weef - de uit de
 lief - ken mint gij mij?" Ik waan - de dat mij
 schonk zijn har - te mijn. Hij zoen - de mij op

zon - ne - schijn een gul - den bruids - ge - waad. Ho - li - o -
 't har - te brak van lief - de 'k was zo blij. Ho - li - o -
 mij - nen mond. Zijn zoen was zoet als wijn. Ho - li - o -

lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lei! Een bruids - ge - waad voor
 lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lei! Van lief - de 'k was zo
 lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lei! Zijn zoen was zoet als

mij. Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o -
 blij. Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o -
 wijn. Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o -

lei! Een bruids - ge - waad voor mij!
 lei! Van lief - de 'k was zo blij.
 lei! Zijn zoen was zoet als wijn.

De Bietebauw

René De Clercq - Emiel Hullebroeck

Redelijk snel. (♩ = 80.)
mf declamerend

1. Klei - ne, klei - ne stou - te - rik, zoudt ge moe - der
 2. Hoor hem met zijn be - ren - kop op de deu - ren
 3. Recht naar bed - de komt hij, boe! Riekt aan de gor -

ter - gen? Wacht, ik zal hem roe - pen, ik, uit de zwar - te
 bon - zen. Krak! hij kruipt een zol - der op, oei, oei, oei, den
 dij - ne, doe maar ze - reuw oog - jes toe, of ge ziet de

ber - gen. } Grijp, grap, grim - me - land, zon - der lip of
 on - zen! }
 zij - ne! }

zon - der tand grijp, grap, grau w de bie - te - bauw

4. Neen, neen, neen! Naarbui - ten, beest, om de stou - te kna - pen!

Moe - ders kind is braaf ge - weest; kan zo scho - ne sla - pen.

Douw, douw, kind - je douw; zwicht u voor den bie - te - bauw,

douw - douw - dijn, en zoe - te zijn!

Het Loze Vissertje

Oud lied

1. Des win- ters als het re- gent, dan zijn de paad- jes
 2. Dat lo- ze mo- le- na- rin- ne- tje, ging in haar deur- tje
 3. Wat heb ik u mis- dre- ven, wat heb ik u mis-
 4. Gij hebt mij niets mis- dre- ven, gij hebt mij niets mis-

5
 diep, ja diep, dan komt dat lo- ze vis- ser- tje vis- sen al in dat
 staan, ja staan, op- dat dat aar- dig vis- ser- tje voor- bij haar heen zou
 daan, ja daan? En dat ik niet met vre- de, voor- bij uw deur mag
 9 daan, ja daan. Gij moet mij drie- maal zoe- nen eer gij van hier moogt

riet, ja riet. zij- ne zij- ne zij- ne
 gaan, ja gaan. Met zij- ne rijf- stok, met zij- ne strijk- stok, met zij- ne
 gaan, ja gaan? Met mij- ne u- we
 12 gaan, ja gaan? u- we u- we u- we

zij- ne zij- ne
 lap- zak, met zij- ne knap- zak met zij- ne le- re vandir- re-dom-
 mij- ne mij- ne
 u- we u- we

15
 zij- ne zij- ne
 de- re, met zij- ne le- ren laars- jes aan! met zij- ne
 mij- ne mij- ne
 u- we u- we

18
 zij- ne
 le- re vandir- redom- de- re, met zij- ne le- ren laars- jes aan!
 mij- ne
 u- we

Ach mijn Bietje

Guido Gezelle - Theo Dejoncker

Allegretto

6
 Ach mijn bie- tje, gij zingt zo schone, en uw
 5
 oogskens, het blinkt zo blij; ach mijn bie- tje, gij lonkt zo schone, en uw
 9
 oog- sken, 't staart recht op mij; ach mijn lief- ke, gij danst zo
 13
 scho- ne, krin- kelen- de, win- kelen- de, wen- telen- de, op!
 18
 zeide er een knaap- ke en 't keek naar de scho- ne krin- kelen- de
 23
 6
 wen- te- lin- gen van zij- ne top!

Mietje

G. Gezelle - Muziek onbekend

1. 't Meiske met zijn te- le melk, op zijn blo- te
 2. 't Meis- ke hoor- de goe- den- dag zeg- gen, zoet- jes,
 3. 't Meiske, meis- ke, meis- ke snel, op uw blo- te

4
 voet- jes, lang ge- lijk nen ter- ruw stelk.
 7
 zoet- jes; Miet- je, 't meis- je om- me zag,
 voet- jes, melk aan 't dra- gen wacht u wel,

10
 Zoet- jes, zoe- tjes, zoet- jes terdt het voort en
 op zijn blo- te voet- jes viel de melk en
 zoe- tjes, zoet- jes, zoet- jes; mijd u meis- ke'en

an- ders niet als zijn te- le melk 't en ziet.
 vol ver- driet wie dat 't was 't en wist het niet.
 hoort gij iet, voor u, maar niet om- me'en ziet.

Medley van oude liederen

Frans-Vlaanderen (17e eeuw)
Bewogen en krachtig

Al die wil - len te ka - p'ren va - ren, Moe - ten
man-nen met baar - den zijn. Jan, Pier, Tjo - res en Cor -
neel, Die heb-ben baar - den, die heb-ben baar - den, Jan, Pier,
Tjo - res en Cor - neel, Die hebben baarden, Zij va - ren mee.

Oud lied

De boer-kens smelten van vreugd en plezier, als 'd oogst is binnen - ge
re - den, ze gaan met hunne boe - rinnen te zwier en zij ma - ken zeer goede
sier. De be - zem steekt ten ven - ster uit; men danst er, men speelt er al
op de fluit, op potten en pannen, op glazen en kannen, op al - lerhan-de ge -
luid. Op mes en op schup en op zou - te-vat, op hangel, op tangel, op
dit en op dat, op trommel - tje rom, dom dom-me dom dom, op
ke-teltjes, le-peltjes tik-ke tik tang en dat gaat zo de he - le dag lang.

Zuid-Nederlands)

Niet te vlug

Klein, klein kleu - terken, Wat doe-de gij in mijnen hof? Gij
plukt daar al de bloem-kes af. Gij maakt het al te grof. Ma -
ma - ke die zal kij - ven, Pa - pa - ke die zal slaan.
Klein, klein kleu - ter-ken, Maak u maar gauw van - daan

Oud-Nederlands - 17e eeuw

Solo
En 's a - vonds, en 's a - vonds, en 's a - vonds is het
En 's a - vonds, en 's a - vonds, en 's a - vonds is het
Allen
goed. En 's a - vonds, en 's a - vonds, en
goed. En 's a - vonds, en 's a - vonds, en
Solo
's a - vonds is het goed. En 's a - vonds heb - ben wij
's a - vonds is het goed. En 's a - vonds zul - len wij
Allen
geld bij ho - pen, En 's mor - gens geen om brood te ko - pen, En
koe - ken bak - ken, En 's mor - gens te - gen uw o - ren plak - ken, En
's a - vonds, en 's a - vonds, en 's a - vonds is het goed.
's a - vonds, en 's a - vonds, en 's a - vonds is het goed.

Oud-Nederlands

Gaande

1. 'k Heb mijn wa - gen vol - ge - la - den, vol met ou - - de
2. Heb mijn wa - gen vol - ge - la - den, vol met jon - - ge

5 wij - ven; Toen zij op de mar - rekt kwa - men be - gon - nen
8 meis - jes; Toen zij op de mar - rekt kwa - men zon - gen

13 zij te kij - ven. Nu neem ik van mijn le - vens - da - gen
zij als sijs - jes. Nu neem ik van mijn le - vens - da - gen

geen ou - de wij - ven op mijn wa - gen. Hop paard - je hop!
steeds jon - ge meis - jes op mijn wa - gen. Hop paard - je hop!

Oud-Nederlands - 18e eeuw

Blij vertellend

1. 'k Kwam lestmaal door een groe - ne wei, koe - koek! (koekoek) Ik
2. Ter - wijl det 'er die vo - gel zong, koe - koek! (koekoek) kwam

5 vond de nach - te - gaal aan d'een zij koe - koek! (koekoek) De
8 daar een stem die be - ter klonk, koe - koek! (koe - koek) Die

11 nach - te - gaal zong op zijn best, De koe - koek riep uit
stem die zong al grof en fijn, Het scheen een Ve - nus -

14 zij - nen nest: Koe - koek, koekoek, koe - koek! Koe -
sneep te zijn: koe - koek, koe -

koek, koe - koek, koe - koek! koe - koek!

Zuid-Nederlands

Niet te vlug

1. 'k "Schoon lie - ve - ken, waar waar - de gij den eer - sten mei en
2. "Schoon lie - ve - ken, waar waar - de gij den twee - den mei en

5 nacht, dat gij mij ge - nen mei en bracht?" "Den
nacht, dat gij mij ge - nen mei en bracht?" "Den

9 eer - sten mei - en - nacht, schoon lief, dan was ik ziek! Schoon
twee - den mei - en - nacht, zocht ik een e - glan - tier. Schoon

13 lie veken, ik kost er van mijn bed - de - ken niet." "Ik
lie veken, sta op en u - wen mei is hier"

Zuid-Nederlands

Geestig

1. 'k Den uil die op de pe - reboom zat, Den uil die op de

5 pe - reboom zat, En boven zijn hoofd daar zat er een kat, Van simmedondy - ne Van

9 fa - ri - lon - la, En bo - ven zijn hoofd daar zat er een kat, Den

12 uil vi - vat, Den uil vi - vat! Vi - vat!

Van 't Kosterken

H. Broeckaert - E.Hullebroeck

Geestig vertellend

1. Zeg, kos - ter - ke, zeg, waar - om
2. Zeg, kos - ter - ken, zeg, waar - om
3. Zeg, kos - ter - ken, zeg, waar - om

vrijt - de gij niet? Dan troost u een lie - veken in 't verdriet!
kus - te gij niet? O wist ge de vreug - de die 't kus - sen biedt!
trouw - de gij niet? O wist gij hoe Lie - zeke'U ge - ren ziet!

Zeg kos - ter - ken? "Ik heb er, ik
Zeg kos - ter - ken? "Ik heb er, ik
Zeg kos - ter - ken? "Ei vindt er schoon

heb er tot vrij - en geen lust, Foei, foei, En laat me ge -
heb er tot kus - sen geen lust, Foei, foei, En laat me ge -
Lie - zeke'in 't kos - terken lust? O! o! nu leef ik ge -

rust! Ik bid - de mijn pa - ter - nos - ter - ken, Ik
rust! Ik bid - de mijn pa - ter - nos - ter - ken, Ik
rust! A - dieu! mijn pa - ter - nos - ter - ken! We

bid - de!" zei dat kos - - ter - ken!
bid - de!" zei dat kos - - ter - ken!
trou - wen!" zei dat kos - - ter - ken.

De Gilde Viert

Marsmaat.

René De Clercq - Emiel Hullebroeck

1. De gil - de viert, de gil - de juicht, Wat
2. be - ker ruischt, de be - ker schuimt! Sa,
3. pijp - ke damp't in mon - kel mond, En
4. gil - de juicht, de gil - de viert! Hoe -

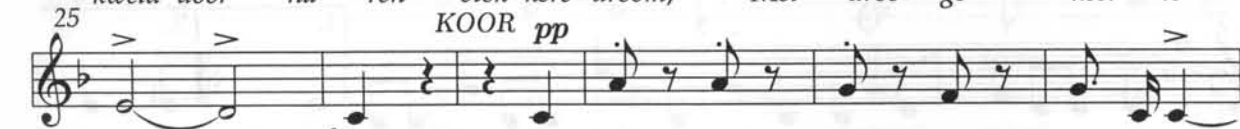
zit gij daar en blokt en buigt Nog o - ver u - we
mak - kers frisch en op - ge - ruimd Het glas aan u - we
spreidt wel - lus - tig in het rond Stu - den - ti - ko - ze
ra! de pet om - hoog ge - zwierd, En nog eens hard ge -

boe - ken? De wijs - heid ligt maar in de kan. Die
lip - pen! Die op zijn ka - mer koe - ke - loert, En
geu - ren! Die steeds aan per - ka - men - ten kluipt, En
klon - ken! De blok - ker ligt reeds log en loom, Ge -

ze el ders zoe - ken wil, die kan; Doch laat hem, laat hem
geest - ver - snip - prend dwaas - heen snoert, Drink' wa - ter als de
per - ka - men - te reu - ken snuift, Krijgt per - ka - men - ten
kweld door na - ren blok - kers - droom, Met droo - ge keel te

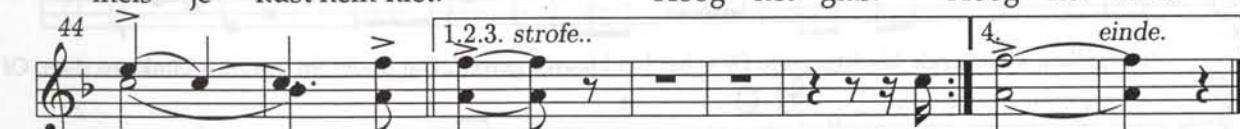
zoe - ken.
kip - pen.
kleu - ren.
ron - ken.
Het bes - te bier - tje lust hem niet,

Het lief - ste lied - je susthem niet, Het mooi - ste

meis - je kust hem niet! Hoog het glas! Hoog het hart!

Hoog het lied!
2. De lied!
3. Het
4. De

Het Schrijverke

G. Gezelle - Will Ferdy

3

1. O, kring-len-de, winklen-de wa - ter - ding Met 't zwarte ka-bot - se-ken
 2. Gij loopt o-ver 't spiegelen-d wa - ter klaar En 't wa-ter niet en meer ver-
 3. En 't kringlen-de, winklen-de wa - ter - ding Met 't zwarte ka-bot - se-ken

6

aan, Wat zien ik toch ge - ren uw kop - ke flink Al schrij-ven' op 't wa-ter - ke
 roert, Dan of het een glad - di - ge wind - je waar Dat stille o - ver 't wa-ter - ke
 10 aan, Het stel - de en recht - te zijn oor - kes flink En 't bleef daar een ston-de - ke

15

gaan... Gij leeft en gij roert en gij loopt zo snel, Al zie 'k u noch arrem noch been. Gij
 voert... O schrijver-kes, schrijverkes zeg 't mij dan, Met twin - ti-gen zijt gij en méér En
 staan... Wij schrijven zo sprak het al kringlen' af, Het - geen on-ze meester wel - eer, Ons

19

wendt en gij weet u-wen weg zo wel, Al zie 'k u geen o - ge, geen één. Wat
 is er geen één die 't mij zeg - gen kan: wat schrijft en wat schrijft gij zo - zeer? Gij
 ma - kend en le - rend te schrij-ven gaf: Eén les - se niet min noch te meer... Wij

23

waart of wat zijt of wat zult ge zijn, Ver - klaar het en zeg het mij, toe! Wat
 schrijft en 't en staat in het wa - ter niet, Gij schrijft en 't is uit en 't is weg? Geen
 schrijven en kunt gij die les - se toch Niet le - zen en zijt ge zo bot? Wij

28

1. 2.

zijt gij toch, blinkende knop-ke fijn Dat nim-mer van schrijven zijt moe.
 christen en weet er wat dat be-diedt, O, schrijver-ke, zeg het mij, zeg! Zijn
 schrijven, herschrijven, en

30

't vis - sel - kes daar ge van schrij-ven moet, Zijn 't krui-de - kes daar ge van schrijft, Zijn

32

't kei-kes, of blad - jes of blom-kes zoet, Of 't wa-ter waar-op dat gij drijft? Zijn

35

't vogelkes, kwietlende klachtgepiep, Of is het het blauwe gewelf, Dat onder en boven u blinkt zo diep, Of
 is het u schrijver-ke zelf? En schrijven nog, den Hei - ligen Na-me van God!

Mijn kleen, kleen Dochterke

Tekst en melodie: René De Clercq

Moderato

1. Ge- lijk een das- ke zijt ge
 2. Maar nu ge- was- schen je daar
 3. Ik hef je op de ok- sel- kes om-

4

dik, Ge- lijk een kwar- tel- ke van
 zit, Daar is geen en- gel- ke zoo
 hoog, Ik zie een ster- re- ke in elk

6

kwik, Ge- lijk een moor- ke soms zoo
 wit, Daar is geen lam- me- ke zoo
 oog, En voor mijn ar- moed word ik

8

zwart, Mijn kleen kleen doch- ter- ke mijn
 zoet, Mijn kleen kleen doch- ter- ke mijn
 blind, Mijn kleen kleen doch- ter- ke mijn

10

hart! Ge- lijk een moor- ke soms zoo
 bloed! Daar is geen lam- me- ke zoo
 kind! En voor mijn ar- moed word ik

12

D. C.

zwart, Mijn kleen kleen doch- ter- ke mijn hart!
 zoet, Mijn kleen kleen doch- ter- ke mijn bloed!
 blind, Mijn kleen kleen doch- ter- ke mijn kind!

Hemelhuis

René De Clercq – Emiel Hullebroeck

p Zeer innig.

1. Door mijn wo-ning Speelt een zon-nig licht.
 2. Daar, op 'tschouw-ke, Prijkt mijn e-nig kruis.
 3. O, mijn kind'-ren! Graag ge-bro-ken brood!

6

'k Voel me een klei-ne ko-ning In mijn gro-te plicht.
 Wees mijn en-gel, vrouw-ke, Wees mijn he-mel-huis:
 Zou 't ge-luk ver-min-d'ren Waar de last ver-groot?

10 *mp*

Vrouw en kind te schra-gen Op mijn ster-ke jeugd. En ze
 Wees mijn stout-ste roe-men, Wees mijn zoet-ste troost, Fris-se
 Zou men ar-moe lij-den Om een mond-je meer? Och, waar

15 *ff*

hoog te dra-gen In mijn vreugd. En ze hoog te dra-gen
 le-vens-bloe-men, Krach-tig kroost! Fris-se le-vens-bloe-men,
 men-sen strij-den, Helpt de Heer! Och, waar men-sen strij-den,

20 1.2. 3.

1. In - mijn vreugd.
 2. Krach-tig kroost!
 3. Helpt de Heer!

Het viooltje

Hooft Hasselaar – Cath. v. Rennes

'k Zag laatst een lief viooltje, gedoken in het gras,
 Dat had mij veel te vragen, hoe stil 't ook anders was.
 "Zeg, wand'laar," sprak het tot mij, "Weet gij wat vriendschap is?"
 "Wel, vriendschap..." 'k Stond verlegen en 'k vond het antwoord niet
 Toen sprak weer 't lief viooltje: "Gij zwijgt?" Dan zeg ik snel:
 "Gij, vriend, voedt ware vriendschap!" Of 't waar is... 'k hoop het wel!

Het lied van het vlas

René De Clercq – R. Ghesquiere

Matig maar toch met ritme. (♩ = 66.)

mf

1. Zaai-ers en wiede-sters, slij- ters¹ en bo- ters,² Al die
 2. Sten- gel- kens goud in groen ge- go- ten, Bloe- me- kens
 3. Endt⁴ er een ar- beid, een an- der be- gint er; Zerp is het

4

hoe- ven en hek- kens³ heeft, Ho- ge schel-vers en die- pe
 blauw ge- lijk de lucht, Bol- le- kens dik en dicht ge-
 zweet, maar zoet de loon. Weel-de in den zo- mer, weel-de in den

7

ro- ters Al die zwin- gelt en spint en weeft,
 slo- ten, Glan- zen- de za- den, vro- me vrucht!
 win- ter! 't Jaar is ge- sierd met een vlas- sen kroon.

10 *f* *zwaar*

Ju- belt en zingt en zwaait de han- den,

12 *f*

Viert het e- del- ste veld- ge- was! Le- ven de Lei- een de

15

Lei- e- lan- den, en 't vlas en 't vlas en

18 *sf* *D.C.* *sf*

't vlas (of) en 't vlas

(¹) die het vlas uittrekken – (²) die het zaad met een boothamer uitdorsen – (³) houten bakken waarin het vlas in de Leie gelaten wordt door de "roters" – (⁴) eindigt